
Bréfabók bæjarfulltrúa 1856-1862

Aðfnr. 193, 7. hluti

Bréfabók bæjarfulltrúa 1862

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

3. janúar

N° 69

Janúar

Skrá

Um þær jarð eignir innan Reykjavíkurkaupstaðar með ákveðnu eptirgjaldi af þeim eignum eins og það hefir verið matið eður fastsett og umsamid fyrir árið 1861, - sem ber að greiða alþingis kostnað

I A Eignir kaupstaðarins, að öllu eður með afgjaldsrettu ^{Ásgjaldit 1861} til bæjar sjóðsins.

A Hvaraf alþingis kostnaðum ber að greiða in bæjar sjóði:

1. Óafhentar eignir kaupstaðarins

- a Biskupsstofulin - - - - - 22 - 2g - "
  - b Melshúsatún - - - - - 19 - 1 - "
  - c Ullarstofuþartr - - - - - 22 - " - "
  - d Stekkjarkotslún - - - - - 4 - " - "
  - e Grænuborgarblettir - - - - - 1 - " - "
- 68-3

2. Eignir einstakra manna með fasteignakveðnu gjaldi til bæjarins (bundin sjálf eign)

a Skálholt og Stóðlakotslúnin með fastakveðnum árlegum leigu mála 249 alm. ár. gjaldlagi 31 des. 1861 eptir meðalverði verðlags skráis 1861/62 2 1/2 sk. af $\frac{55-4-9}{69-4-9}$ 129-1-9

B Hvaraf eiganda eða leigu hafa sjálfum ber að greiða alþingis kostnaðum, Melkotslún með fyrst um sinn fasteignakveðnu gjaldi 110 alm. ár. gjaldlagi 31 des. 1861, eptir meðalverði verðlags skráis ~~1861~~ 1861/62 2 1/2 sk. af 24-3-13

II Óbundin eignir einstakra manna

- a Landakotslún - - - - - 80 alm.
- b Hjáttún - - - - - 32 - 2g - "
- c Grimsstaða ^{þegar}blettir - - - - - 5 - " - "
- d Hóttóblettir - - - - - 5 - " - "
- e Grimsstaðablettir - - - - - 5 alm. ~~126-2g-28~~ - 2 "

III

Opinberar eignir

- a Arnarhóls-teningur - - - - - 80 alm.
  - b Raudará - - - - - 16 - " - "
  - c Orfissý (Effersey) - - - - - 20 - " - "
- 116 - " - "

þom Guðmundsson

sem tala

308 ^{alm.} 1/4 6/1

úer

1862

N° 70

Til

Bæjarfógetann

24. janúar

A hinum fyrsta fundi bæjarfulltrúanna í þessu ári í dag, en til þess fundar kvæðli forvarðrinn frá fyrsta ári herra Do cent S. Melsted, var eg undirskrifaðr kjörinn til formanns fulltrúanna fyrir þetta ár, en velnefndr S. Melsted til varaformanns.

Í féttakra nefndina, í stöð kaupmanns H. St. Johnsen, var kjörinn kaupmadr C. O. Robb, - en í skólanefndina var eg undirskrifaðr enbrkosinn.

Hver þessara kveninga fyrir sig var með 4 atkvæðum gegn 1.

Þetta votta eg samkvæmt gjörðu lög bæjarfulltrúanna, og leyfi mér að gefa herra bæjarfógetannum til vitunnar

N° 71

Til

Justits-
ministeriet

10. febrúar

Efturat Reykjavík Domkirker Orgel var kommet undanfbrugbar Stand í júní Maaned 1859 og fórt kom endelig her til bage med September - Postskibet 1860, der ankóm her til den 16. í samme Maaned, uden dog at blive opvat eller sat í gang förend en Maaned senere, nemlig den 14. October næst efter blev Byens Borgerrepraesentanter igjennem den fungerende Byfoged notificeret Stiftamteto. Skrivelse til denne 28 Sept. samme Aar vedlagt N° 1, hvori Stiftamtet uden Paaberaab af noyenssamhelst í den Rekning stillet Opfordring hverken fra Regjeringen eller velkommenele Organist, næst efterat udtale den Formening, at denne Betjents nuverende Løn, 60rd aarlig, maatte anrees alt for ringe, at den vel ikke barede vore ringere end 200rd aarlig, hvilket formentlig ogsaa státt eller

urprotatar
og þau þefin
1861,

borgjaldit
tti 1861

68-3

9-7-9 129-1-9

24-3-13

24-128-2

116-n-n
308rd 1/4 61

Február

ved flere af Reykjavíks Byes mest ansette Beboeres Mening, - opfordrede Byfogeden til om muligt at sammenkalde en Borgerforsamling, (borgarafund) forat samme kunde forelægges nærværende Sag, deels forat forevise sig om, hvorvidt den Interesse virkelig var tilstede, deels hos flere af Byens Indvaanere syntes at yttre sig, forat Orgelspillet, efter at Orglet nu var istandsat, maatte optages paa ny om muligt, og især forat dette for allerickeheden vigtige Anliggende maatte finde en tilfredsstillende Ordning.

Det maaske løbig bemærkes, at der forinden den nævnte Amtordre af 28 Sept. 1860, andet Skridt var gjort, og en for, vel en anordningsmæssig Vei, at indhente Communalbestyrelsens eller Borgerrepræsentationens Erklæring over, hvorvidt man fandt Anledning til, at paadrage Kommunen en ny aarlig staaende Udgiift til Lønningsforbedring for Organisten ved Domkirken.

Den saaledes af Stiftamtet befalede Borgerforsamling, hvis nærmere Anledning ligesaa lidet som den formelle Berettigelse til dens Sammenkaldelse, ikke var motiveret, blev desnæst af Byfogeden berammet og afholdt den 6. October næst efter. Paa Grund af det saavel i Stiftamtetskrivelsen, som i Byfogedens Bekjendtgørelse brugte Udtryk "borgarafund", gaves ingen af Byens omtrent 150 Domthuusmand, Høle, paa dennes Repræsentanter nær, da Communal Anordningen hied til har været fortalhet saaledes, at paa en Borgerforsamling kunde kunde af Byens Indvaanere

1862

give Møde med bindende Stemmeret, der vare valgbare og valgberettigede med Hensyn til de 5 af Repræsentanterne, der vælges blandt Byens Borgere og Huuseiere, men at Tomsthuismandene, det vare sig ved Delegerede eller en Massa, kun kunde give Møde paa en saadan Forsamling i følge Auctors eller til meddelte særlige Tilladelse eller Opfordring.

I Begyndelsen af Mødet blev det, paa Grund heraf, stillet i Udrikt af Byfogeden, at Tomthuismandene vilde blive sammenkaldte til et sædvanligt Møde i Forening med Landbognets Beboere, forat gives Leilighed til at udtale sig over Sagen.

Ført ved Aabning af benævnte Forsamling den 5. Oct. 1860 fik mandens samlede Anledning at erfare, icke Byfogeden ~~dele~~ gjorde Forsamlingen ~~de~~ bekjendt med en Skrivelse fra Domkirkepræsten, bilagt med en Declaration fra nogle i Staden her, der ifølge den nævnte Embedsmands Anmodning havde foretaadt Glikkerangens frei i September 1859 til i September 1860, om at de nu efter Ordet's Tilbagekomst, vare uvil lige at vedblive samme for Eftertiden, og hvorfor samme Embedsmænd havde søgt sig nødsaget til at henvende sig til velkommende Gverighed, forat faae Sagen ordnet paa bestrakte Maade, dele med en af selve Byfogeden foranlediget Skrivelse dat. s. d. (5. Oct. 1860.) fra Organist P. Gudjohansen, hvori denne erklærede, at han ikke var uvil lig til at vedblive hans Betjening som Organist ved Domkirken, naar Menigheden vilde garantere ham en Løn af 2000 aarlig, dog maatte han vel

Február

ved Siden heraf undstaae sig for at give Undervisning i Orgelspil, samt at reorganisere Biskoppen under Præstevielser.

Det synes saaledes temmelig klart, at Organisten enten stiftende eller ligetrens har undslaaet sig for at vedblive sin Function og at gjenoptage Orgelspillet i Domkirken mueligt ikke for end netop da. Orgelet var returneret hertil, ligesom han ogsaa, under dets ubrugbare Stand, ikke synes at have været at formaae til at foretaae Kirkesangen, da Domkirkeprovsten nødvejedes til at formaae andre dertil.

Af de omtrent 60 af Byens Indvaanere, der ere valgberechtigede og valgbare som Borgere eller Huuseiere gave der 21 Møde paa hin Forsamling, de øvrige 6 der mødte (Const. Byfoged H. E. Johnson, A. Gislason, Jon Hjaltalin, E. Magnússon, B. Sveinsson og Steenberg) ere hverken valgberechtigede eller valgbare. Vel stod det klart for de allerfleste af disse 27 tilsammen 27 der gave Møde, og mueligt endnu langt klarere for de langt talrigere Borgere og Huuseiere, sans ikke gave Møde, at dette Anliggende paa det nødvendige Stundpunkt og især i Aenhald til det Præcedens, der vilde blive udviklede i det Følgenell, var saavel Sagnet som Byens for saa vidt uvelkommende, og at de ab initio aller mindst burde forelægges en Borgerforsamling til Afjøselse. Men paa den anden Side maatte det staae klart for alle, hvilket som tidigt blev udtalt paa Mødet af flere, at det vilde være nødvendigt for Aleneheden foreløbigt og snarest mueligt at imødekomme en høiagtet Sagnrepræsentation til at af-

1862

vorgen den Skandale, der vilde indtræde derved, at
hverken Orgelstykket gjenoptages, det maatte nu hid-
røre eller ikke hidrøre fra vedkommende Authori-
teters Mangel paa Ansvarsheden i den herhenhør-
ende Gren af Bestyrelsen, og at der heller ikke vare
dertil skikkede Personligheder at forsvare til at
foretage Kirkesangen uden Orgelstykke, saaledes
som flere havde været villige til saalænge Orgel-
et holdtes i ubrugbar Tilstand, — og det net op-
fordi Orgelstykke nu igjen var istandset. Til dette
Anskuelse af Sagen sluttede sig et overveien-
derligt af dem der gave Møde paa Forsamlingen
8. Oct. 1860, og man kom saaledes til det Re-
sultat, at de Mødegivende (Fundament) for-
pligtede sig til at garantere Organisten et Ved-
læg (cl. v. r. til sammen 20000 aarlig) ind til denne
Sag maatte blive endelig ordnet, dog ikke for-
en længere Tid en et Aar beregnet fra Dato (s. 8. Oct.
1860) og iøvrigt under de nærmere Betingelser
og Forpligtelser fra Organistens Side, der indehold-
es i Mødets Forhandlinger, hvoraf Lækræft
afskrivt vedlægges N° 2

Saaledes blev Resultatet af denne saa-
kaldte Borgerforsamling, hvor^{af} over 300 af Byens
Skatteydere kun 27 gave Møde og der af kun 20
af de omtrent 60 valgberettigede ^{og halvgode} Borgere og
Husveiere, alle Tomthussmændene ansaae sig,
som melet, ude lukkede for at give Møde. Om
end Forhandlingernes Fremgangs i og for sig kan
synes at foredrætte en anden Conclusion, saa er
denne dog klar nok, og det er kun den, der er gaa-
et ind paa af 27 Mødegivende, blot som per-
sonlig Forpligtelse. At man ikke er kommet
til andet eller mere omfattende Resultat, end

Februar

det herangjorte, fremgaaes endvidere i Forhandl-
ingerne i Mødet 10. næst efter, hvor til Land-
sagnet's Beboere samt senere Tomthusemend-
ene heraf Byen vare indbudne. Dette Møde
bestyrelser af comst. Yrvelmand P. Melsted og
den fungerende Byfoged H. E. Johnson i Foren-
ing, og her blev Resultatet et og det samme som
det forberørte i Forsamlingen den 8. nemlig:
at de til sammen 28 af (Landsagnet's Beboere
16 og Tomthusemendene 12) der inselfaldt sig
til Mødet den 10de, forpligtede dem til ^{for} næst-
kommende Aars løb (i år løst) pro rata med de
27 (paa Reykjavik Forsamlingen) at det ligger i
at betale til Organisten, det der maatte maneske
i den anmeldte Løn af 200rd, hvilket er verific-
eret Afskrift af Forhandlingerne i Mødet den
10. Oct. 1860, vedlagt N° 3 udviser.

Y Skrivelse til Communalbestyrelsen
fra Amtmanden i Lænderamtet af 15. Oct. 1860,
vedlagt Afskrift N° 4, hvor der er gaaet ud fra
det anmeldte Resultat paa begge Møderne an-
gaaende et Aars Forpligtelsen gives der et temme-
lig forviklet og resultatløst Referat af hvad der
efter 10de i. r. Md. er forefaldet i mellem Amtet og
Organisten i Anledning af Forhandlingerne paa
de 2 fornevnte Møder den 8de og 10de næst forud,
i vor med Hensyn med de vorlige Betingelser, der i
Møderne bleve opstillede til Organisten uden at der
af Amtet samtidigt stilles nogen Opfordring
til Communalbestyrelsen om, at erklore sig
nærmere over Sagen, eller at optage den anmeldte
Udgift paa Overlaget over Byudgiftene for
næst kommende Aar. Imidlertid havde dog den
fungerende Byfoged at maatte optatte Skrivelsen

1862

i den Retning, hvorfor han sammen med alle Borg-
errepræsentanterne til et Møde den 29de November
næstfølgende, dog uden forud at communicere denne
tæmmede Anskrivelse, eller at lade den circu-
lere til Overveielse, og blev man selv heller ikke
bekjendt med dens Indhold før end paa Mødet,
hvis Forhandlinger, hvoraf verificeret Udskrift
vedlægges N° 5, iøvrigt udvise, at der opstod
Dissonans i kommunalbestyrelsen i det 2de af
Repræsentanterne, Medunderskrevne (ogsaa da-
værende) Formand Jón Gudmundsson og Gut-
mundur Þórðarson erklærede sig for at de maatte
ansæe, at Sagen var saavel Reykjavíks Commu-
ne som Dem hithers Landsogns Commune
alders u vedkommende saa meget heller som
denne Sag af vedkommende Autoriteter alt
havde været sat i Motiver i Aarene; Aaren 1848
og 49 og det i samme Retning som nu, at de maatte
stutte dem til de dengang af Stipendiatmand Ros-
enørn saamt kommunalbestyrelsen i Reykjavík
og kommunalbestyrelsen i Landsognet ved-
talte Anskuelser, og at de under alle Omstændig-
heder ikke saae dem i stand til at afgive nogen
afgjørende Stemme i Sagens forviden man fik
Oplysninger om Sagens Udfald hos Regjeringens
efter de dengang herfra indgivne Erklæringer og For-
slag. Den 3^{ie} Borgerrepræsentant H. St. Johnsen
erklærede sig villig til at tilstaae Omgængelsen
den foreslaaede Lønnings Forhøjelse, kun for
næstkommande Aar (1861) Overensstemmende
med hvad der blev vedtaget i Forretningsen
den 8. Oct. o. A., hvormed den forrige By-
sageel med de 3 øvrige Borgerrepræsentanter
Fridriksson, Pétursson og Wulff, der nu ere alle

Februar

udtiraadte af Borgerrepræsentationen, erklærede dem for at Organisten ved Domkirken tillagdes af Byens Råd en Lønning for højeløe (efter Forholdet 26: 11), af § 4de 32, daarlig, saalænge Regjeringen maatte vedblive at bevilge de Bødd som hidindtil af Finantskassen, eller indtil Organistens. Råd maatte blive tilfredsstillende forbedrede med en anden Vei t. Ex. ved at forene denne Beskyerling med et andet luntede Lønnet, dog allene saafremt Organisten som Sangleser ved den lærde Skole, ikke alt sin er forpligtet til at spille paa Orgelet under Guldtyeristen i Domkirken.

I Skrivelse af 11 Dec. 1860 meddeelt in extenso ved Byfogedens Skrivelse af 18de næstefter og saaledes vedlagt in originali under N° 6, har Amtet, næstefter at imødegaae de 2 Repræsentanters Fordring om at meddele Oplysninger om, hvad Udfald Organistsagen fik hos Regjeringen i Aaret 1849, hvilket Amtet troer at maatte anse Sagen for uvelkommen paa dens nuværende Standpunkt, og vilde derudover lide til at indvike og forhandle Sagens Udfald, deels Repræsentant H. St. Johnsen's Stemme for at Organisten skulde tilstaae Guldtyeristen kun for 1 Aar, hvilket ikke vilde lide til andet, end at Sagen, efter det ene Aars Forløb, paa ny maatte optages til Forhandling, erklører sig for Majoritetens Ansørelse af Sagen, og da det ifølge Communalanordningens 3de B^{er} en Selsk. følge at den Mening, der tiltrædes af Borgerrepræsentanternes Flekkel maade ansees som den samlede Repræsentations Mening, stiller Amtet Opfoerling til Communalbestyrelsen at optage forberøite § 4de 32, paa Overblaget over Udelgiverne, for næst kommende Aar, for at dette Beløb kan blive paalignet Skatteyderne i Byens Jurisdiction næst kommende Aar og indtil videre.

1862

Bundne til en saa bestemt Aantsordre maatte vel alle Communalbestyrelsens Medlemmer under Forhandlingerne af Overslaget ~~vare enige~~ over Byens Udgifter for Aaret 1861 vare enige i, at ifølge vor Communalanordning § 24, kunde det neppe undgaaes at optage den ommeldte Sum, hvoraf de 14de 80, have hiindtil været optagne til Forvangeren i Domkirken, hvilken Betjening Organisten flere Aar tilbage havde undslaaet sig for, saa at den maatte overdrages til en anden, med Godtgørelse af 20de aarlig fra hele Menigheden, hvoraf de 14de 80, efter Forholdet 26:11 faldt paa Byen, — for denne Gang paa Overslaget med 6 Oct 48, fornuftelig ifølge de Udgifter i den Rekening der udtrede sig i Forvangeren den 6. Oct. og forat forebygge de Ubehageligheder for vor agtede Sognepræst og den Scandale, der vilde opstaae ved at Orgelstykket, — som nu endelig var optaget paa ny siden Forvangeren var bleven afholdt, — igjen blev afbrudt i det mindste for hele Vinteren. Men derimod troede Borgerrepræsentanterne Høstald. v. o. medunderskrevne Formand samt H. St. Johansen og Gudm. Jørgensen, at Beløbet ikke burde porteres under Rubriken: "førstaaende aarlige Udgifter" deels da Aants Resolution i det sidst nævnte Skrivelse af 17. Dec. J. A. kun gik ud paa næst kommende Aar" og iver da her var Tale om ny ^{20^{de}} Lønning over 20de, som dog ifølge Communalanordningen § 24 hverken Communalbestyrelsen eller Aantet i Reglen har Lovhjemmel til at først sætte, eller mindst ved mindre, "Løgen kræver hurtig Afgjørelse og Communalbestyrelsen er enig, — hvilket her med Hensyn til Bestemmelserne af Udgiften skulde være førststaaende aarlig, ikke var Tilfældet, veaiedet ifølge Repræsentanternes Flerhed (ifølge § 16) vare imod Udgiftsporten som førststaaende.

Februar

Da i midlertid Communalbeskytters Majoritet, d. v. s. den fungerende Byfoged med de Børige Repræsentanter, der alle som meldt udtænkte i Begyndelsen af indeværende Aar, stemte for at postere de ommeldte Ord 48, i Overolaget som en definitivt vedtagen staaende aarlig Læmningsforhøjelse til Organisten ved Reykjavíks Damskirke, da tilføjede de øvrige Repræsentanter deres formelige Præsent, paa Overolaget, imod sønnere.

Da nu i midlertid nærværende Sag angaaende Organistens Løn, kom under en som det synes meget omfattende og afgjørende Forhandling vedkommende saa vel overordnede som underordnede Autoriteter i Aarene 1848 og 49, og dens Udfald den Gang, hvorsom Stiftamtet ubegribelig nok har undslaaet sig for denne Gang at give Borgerrepræsentationen de nær mere Oplysninger, synes dog at maatte have en afgjørende Indflydelse paa dens Ordning paa nærværende Stadium, saa maa man ønskeligt tillade sig at udhæve de fornævnte Momenter af Sagens ommeldte forste Act.

Af Stiftamtmand Rosenørn Skrivelse til Byfogeden i Reykjavík og Lysrelæmanden i Gullbringur og Kjósarvord dat. 31. Dec. 1848 fremgaaer det, at han under 23 Febr. s. A. har afgivet en Stiftamtet af det kongelige Rente-kammer afforetvret Betænkning om Organistlønner ikke for Fremtiden kunde udredes uden direkte Udgift for den kongelige Kasse samt om Forøgelser af Damskirkenes Indtægter m.m. og deri blandt andet foreslaet, at forene Organisttjenesten samt Undervisningen paa det ved alle-
højeste Resolution af 20. Mai 1840 oplyste For-
tspiano med en oprettende Læseport, ^{saa} Voedal - som In-
strumental Musik ved den første Skole med en Løn

1862

af 150re af Skatens Kasse og 80re som Organist,
hvilke 80re burde rettest udredes af Jordbogska-
sen m. m.

Det syntes imidlertid at være sær langt frem
at Regjeringen (det daværende Rentekammer) vilde
indlade sig paa et slikt Forslag, at Collegiet tvertimod
i en Skrivelse af 23. Sept. s. A. ved at communicere
en allers højst Revolution af 2. s. Md., hvorved det af-
staaes at betale af Island Jordbogska-
sen som hebet godtgørelse for Organist - Tjenesten ved
Domkirken i Reykjavik efter Udgangen af summe Aar
1648, ansees det at være billigt, at Menigheden, efter
at det ved „ ved betydelig Bekostning af den kongelige
Kasse er draget Omværg for Domkirkens foroverlige
Opbygning og saavel indre som ydre Forhøjning,
„ selv lønne sin Organist.“

Ved at communicere denne Rentekammer Skrivelse
med alle høit bemeldte Revolution in extenso,
saavel for Byfogeden i Reykjavik som Lysrelmand-
en i Gullbringun og Kjöbmanden i Skrivelse af 17. Novbr.
s. A., yttres Stiftamtmanden Rosenörn blandt andet,
at „ han ikke skjønner rettere end at Organistens Løn
„ herefter maa udredes af Menigheden, hvorfor det ønskes
opgivet efter hvilket Forhold Lønnen maatte kunne
fordeles paa Reykjavik Kjöbmands ~~Beboere~~ Commune
og paa Landraadet, samt om den, ikke den paa dette
indtægt faldende Andeel maatte kunne udredes af
Skattekaasen.

Da nu Stiftamtet slutter denne Skrivelse
med „ at den paa Byen faldende Andeel maa opføres
paa Communes Budget for neste Aar, som den rett-
færdige og eneste Maade til at søge Tilvejebringelse
blev Sagen forelagt saavel Borgerrepræsentant-
erne, for Byens Velkommen som justitiarius
Conferentsraad Sveinbjörnson, som den Gang var

Februar

var basat paa sin Eiendoms Her i Landdroegnet i Forening med dets (Seltgarnarnes herpre) Representere, til Betænkning. Disses Erklæring over Sagen fra Slutningen af Novbr. Mø. s. A. gæder ud paa at godtgjøre et det ingen Lunde kan gjøres. Menigheden til Gliget, lige som ogsaa denne Deel af Menigheden (Reykjavik Landdogn) er uvillig til at overtage at lønne Organisten ved Landets eneste Cathedralkirke, som er kongelig Eiendoms. Til samme Resultat kom ogsaa Borgerrepræsentanterne for Byens Velkommende i Erklæring over Sagen af 16. Dec. s. A. og hvoraf verificeret Extract vedlægges N° 1. By det var foresat efter at have modtaget disse 2 Erklæringer, der ved afgjort og med saa vigtige Grunde udtalte sig i Brod, at Organistens Lønnen paa lagdes Menigheden eller overtoges af denne, at Stiftamtmand Rosenørn i den forberøste Skrivelse af 31. Dec. s. A. gjorde begge Communerens Bestyrere bekjendt med hans forudgaaede, her foran paa paaquede Indvillingsparameter i Sagen til velkommende Collegium under 23. Febr. næst forhen, hvorhos han dog opfordrede begge til at vikkere Organist Gudjohnsens ifølge dennes der om stillede Fordring til Stiftamtet, den hans tilkommende godtgjørelse for Orgelspillet, da han uden en saadan Sikkerhed ikke vilde være at foruade til at forveblive samme. Men begge Bestyrere afgave et maliveret afslaaende svar ogsaa paa denne Opfordring. Landdroegnet under 8. Febr. Borgerrepræsentationens i Marts maaned 1840, de vidtne venter svarskrivelse er tilføjet paa Bilaget N° 1.

Saaledes blev da lldfaldet af Nationen angående at paa byrde Menigheden Udredelsen af den Organisten ved Reykjavik Domkirke tilkommende Løn i Aarene 1848 og 1849. Vedkommende

1862

Ministerrevolution: Sagen kjender man for saa vielt ikke, det er den, at Borgerrepræsentationens Herhed forgyver har uelbedet sig meddelelt igjennem Stiftamtet, og det er den endelige Afgjørelse af Sagen i Aaret 1849 og hvorvidt der ved ^{ikke} gaaet ind paa den af Stiftamtmanden Rosenørn under 23 Febr 1848 foreslaaede Forening af Organist-Posten med en Singlaserpost ved den lærde Skole, hvoraf selv Majoritetens Stemmen i Communaltbestyrelsens Møde af 29 Novbr f. A., forat optage en Lønningsforbedring for Organisten af Reykjavik Communes Skole, ligefrem er behinjet (se Bilag N° 5)

Men afsæet herfor maa underkøerne Borgerrepræsentanter i et og alt slutte sig til de Ansøkelser og Grundføringer, der vaa enstemmigt ueltaltes i denne Sag saa vel af begge til Domkirkens Lønn herhørende Communer eller diøres Bestyrelser, som af velkommende overordnede Authoriteter. Yndes der paa den ene Side ingen Føje findes for Communerne til at overtage en aarlig fast Lønningspost, der hverken i følge gjældende Lovbestemmelser eller Sædvane er Communen velkommende, hvilket af selve Regjeringen er hilfulde vel kjendt under denne Lønn Motion og Ordning i Aaret 1848-49, og lige saa der senere ingen Forandring er indtraadt eller ingen Revolution eroveret, der kunde give Anledning eller Berettigelse til den hertil rigtede nye Byrde for Reykjaviks Commune, saaledes maa det under nuværende Tilforhold være dobbelt betænkeligt for Communen at overtage en ny med betydelig aarlig Udgift forbanden Bestyrelse, og hvis Consequenter i Tidens Løp kunde deruden kunne blive meget fælelige om ikke utaalige for denne lille By.

Afsæet fra den for Tiden med over 1/3 for

Februar

højet Pattigskat, foretaade der vor Commune flere med en betydelig Forøgelse i Udgifterne paa diverse Forandringer, og nye Indretninger. Oprættelsen af en Børneskole, til hvis nødvendige Udgifter man for Tiden ikke sees nogle Udveje ved Taaletning af for højede Skatter, desuden Forbedring i Byens Vægtvæsen med dermed forbundne forøgede Udgifter o. a. m.

At foranførte Grunde tillade vi os underdanigst at andrage, at det høje Ministerium gunstigt vil fritage Reykjavíks Commune forat udbrede de 6 Ord 48, aarlig til Organisten ved Reykjavíks Domkirke, som ved Stiftamts-Resolution af 16 Dec. f. A. er ham bevilgede af Byens Kasse, og da Repoforhandlerskabet i Reykjavíks Lemdøgn, deels ikke har optaget noget Prøveløb i den ommeldte Hensigt paa Overlaget for indvarende Aar, deels ogsaa ligesom skulde have undslaaet sig for at paa drøge deres Commune nogen samhelvt aarlig Udgift til at lønne Organisten ved Domkirken for sit velkommende men ogsaa ønsket Spørgsmaalet indtillet til højere Afhjælpelse. — Slutteligen kan vi ikke tilbageholde den Bemærkning, at ligesom man ikke kan indse eller indrømme de overvejende Grunde eller Nødvendige Hele Momenter der nu frem for i Aaret 1849, da vor nu fungerende Stiftamtmand var Borgerrepræsentanternes Formand og Lænspræsident af hvis et den Gang afgivne Erklæringer over Sagen (se Bilag N° 17) skulde afgjort tale for et aldeles modsat Resultat saaledes som der nu tilrigter i de af Stiftamtettagne Skrift samt der paa afgivne Resolution i Sagen, saaledes kunde vi af den vidste Børneskole

1862

ning Brevveksling mellem Stiftamtet og Communal-
bestyrelsen angaaende denne Sag, ikke skjønne rett-
ere, en at Stiftamtet hovedsagelig deler Borger-
repræsentanternes Anskuelse, thi i en Communal-
bestyrelsen tilfattet Skrivelse af 3 Decbr. f. A.
Var paa denne Forspørgsel om Sagens nærvor-
ende Standpunkt, har Stiftamtet tilkjendegivet
Borgerrepræsentanterne, at Stiftamtets Ind-
stilling til Regjeringen angaaende denne Sags
endelige Afgjørelse, vilde gaae i den samme
Retning, som af Communalbestyrelsen er fore-
slaaet, idet deri gives saalydende Tilraaen-
se og skal i anseer sig uden tvivl, velsagt
vidt skjønne i for sig selv, men faktisk
hava bet sig og iskaad, nemlig at Reykjaviks
Kammerkasse maade blive fritaget for at ul-
rede den ved Stiftamts-Resolution af 16 Dec.
1860 Organisten ved Reykjavik Dankebe-
vitgede Sum. Ved Forhandlingerne i Anled-
ning af Overslaget over Byens Udgifter for
Aaret 1862 har ved Communalbestyrelsen
traet, ikke at kunne undgaae at optage den
heromhandlede Udgift idet den sluttede sig
til en bestemt Amtsaad; deri maatte
Repræsentanterne vere enige i, at nærbe-
meldte Udgift ikke kunde høre under Rubriken:
"visse udlige Udgifter, men burde rettest
hørt under: "uvisse Udgifter", da den
var at betragte som interimsvisk
Udgift og gres, der vilde bortfalde
sa snart Regjeringens endelige Afgjø-
relse var bleven erhvervet.

Febrúar 1862

Til
Bæjarfógetans
10. febrúar

N° 72

Her með fylgjandi álit skjal og benarok
vor bæjar fulltrúanna til lögsjönnarreið herrans,
dags í dag með 4 fylgjiskjöllum, iðrærandi launa
viðbót organistans úr bæjarsjóði, leyfi eg mér
í allra vor nafni að senda herreið bæjarfógetan-
num með auðmýkum tilneðlum um, að yðr
þökkvænt mætti að koma því á leit til Stjór-
nunar og þudan til stjórnarreiðans, svo að
þad með næstu pás þokkipi ferð gæti borist með
yðar góða og leit beinsandi á liti

Til
sama
s.d.

N° 73

Með fylgjandi 2 um kvörðunars bréfi þess
auka löðargjalds frá þeim Eiríki Jakobsoni og
Jóni Jónsoni, Melkhusum og hið 3. frá Sveini
Bjarnarsoni á Sandagerði um þad, að hann megi
fríast frá að greiða löðargjald ephis löð þá og tomt-
húsi, er hann keyptur þar á Sandagerði í vor, en lagt
þad lönt húsi í andri og kalda hól, - komu að vör
til umræðu á síðasta fulltrúa fundi t. þ. márs.,
en af því þess leiðir málepti jafnvarðlega hafa verið
iðhljót á samræðingum bæjarstjórnarfundis
undir allis fulltrúarum á því að leyfa sér að senda
herreið bæjarfógetans þessri máli til þessari
ráðgjafar og úr greiðu á samræðingum
fundis, þessas heit hug leikar yðar leyftu

Til
sama
s.d.

N° 74

Samkvæmt fyrir neðlum herreið bæjarfóget-
ans í heitruðu bréfi 22. f. márs. var á fundi bæjar
fulltrúanna t. þ. márs. gengið til þess að

Febrúar 1862

einum úr vorum flokki til þess að ganga inni
 stjórnamefni og stjórnarsjóðsins handla ekkjum og
 þórum drukknaðra hér í Gullbringuvegum og Reyk-
 víkshel og varð fyrir þeirri kóngingri fulltrúi
 lönt hús manna Guðmundr Þórðarson.

Þetta gefot hér með bejarfógetarum tilvit-
 undar samkvæmt gjörðum bók fundarins.

N° 175

Á fundi bejar fulltrúanna þ. þ. máis. samd-
 ist svo, að Guðmundr Þórðarson hefi á hendli
 um sjón bejar verkanna fyrir yfir Landameli mánað,
 og gefot þetta hér með herra bejarfógetarum til
 vitundar

Til
 Bejarfógeta
 16. febrúar

N° 176

Þess bændur í svo nefndu Skugga hverfi og þar
 í grenn hér fyrir austan kaupstaðinn hafa sent
 bejar fulltrúum til eilílu og útgreiddum með-
 fylgjandi bréf d. d. s. a. um það, að bejar stjór-
 nis láti leggja nýjan veg á hestrad bejarstjórn,
 frá aðal reginnum, er liggur upp og austur úr kaup-
 staðnum, — norður í tít hverfi.

Til
 Bejarfógeta
 4. mars

Þess höfum sett þetta mál með umr. á fundi
 þ. þ. máis og undnum samhuga á eilílu þ. v. er niður
 greint:

Það er hvortveggi, að hverfi þess, sem
 alm. ent er kallað Skugga hverfi og liggur austur
 frá kaupstaðnum inn með sjónum fyrir neðan
 eðr norðan alferu vegg og Langarnes veggis, er

177

ordit all fjöl byggt þorp, og þar á meðal 2 og 3
tín hákus. og við þvi að þíant að heldr fjölgi
þar byggingar og býli optis þvi æm fram lita
tinnar, enda heitir hvergi neinn öfgr, auk heldr
þor veqr að þorpi þessu úr kaupstaðnum, né
til hans þudan.

Vér urðum þvi að á líta, að eigi yrði
undan þvi þanniat ein hverri veyarþorð norðr
í Skuggahverfið, en að ekki yrði neitt af þvi
um það þrekar af hálfu bæjarstjórnarinnar,
þyren þviit vori að kvæða byggingar neþdarinnar
til á lita og lillaga um það, þvar veqr þessi
ælli að byrja út frá aðalveginum, þve langt
þann öþyleri ná, um öþer þann, nauðgulega
breidd v. v. þrö. En að þerqr á líti og þil lögum
byggingar neþdarinnar um þessi átríði verðr
bæjarstjórnin að á öþyleri sér að á kvæða nákvæm-
ar, að þve nriklu leiti bæjarstjórnun verði þort
að þasta til veqr þessu að sumri þannu, þvi
að öllu ætr einu þvi að nokkru leiti.

Vendum vér þvi góðra til hlutanna og reit-
stafans þerra bæjarfógetans í þvi öþer, sem nú var
þent til, á þren þrekar verði af þvi um þetta mál.

Til
Bæjarfógetans
4. marz

N° 177

Á fundi vor bæjarfulltrúanna s. þ. máin, kom
það til uppræðingur og umræðu, þvad af þvi öþyleri
þannu þvi með verðrin bæjarinn. Melshúsatin,
Hólavöll ætr Hólakots tinn og Ullarstofu tinn,
þar sem undan þerinnu 5 ára leigu tinni þessara
tinnu vori nú á enda í næsta fardögum og verð
niðrstaðan og sam þuga á lit vort þið sama, sem

1862

því hefir orðið í þegar stjórninni um aðrar tveir eign-
ir þegarinn (sbr bréf þegarfulltrúaanna til þegar-
fógetanna 25. okt. og 22. nóvbr 1858, 16 apríl og 25.
maí 1859 og 21. apríl 1860), að langeffara best
munli verða, þegar ei allt er litið, annars vegar
að því er ómerkis fastan og óreiðan áan tekjustofn
þegar þegarstöð, en hinna vegar haft þegar eignum,
að tinn þegar-næði ómáttæmnan veru legum endi
hótum að ræktum eptirins og ótru, er fulltrúi
er til, að aldrei næst með svona þessa áer leigu-
máta einnag verit þegar, — að selja einnig tinn
þegar á uppboðsþingi til evarannli eigna
gegn þóttu og óraskerlegru áer legru upgjá lóli til
þegarstöðu í álma tali á landrúnu, einu og gjört
var með austur tinn þegarinn: Skálholtshósti
og Stóðla hóstunnis ári 1859, eptir þótt þegar
sann þykki stjórnarinnar 26. febr. f. á.

Því viljum þvi megr þetta herrea þegar þó-
getanum að leita ei lito og með máta Sudrarmt-
sinn og skil sam þykki stjórnarinnar til sálva
á þegarnefnum tinnum, sundur með lóum og skipt
inn á líkan hátt og þótt var að með Skálholtu
og Stóðla hóstunnis, í hoflega stóra velli eða
hluti, þó 2-2½ eptir velli á stórt og að ótru
leiti með sönu aðal skilvælanum einu og við
uppboði 24. maí 1859 og 6. maí 1860, að
þegarendr skuli skýldir að afþanda lóttu
þegar abgöngur, hve nær sem nauðsyn krefst og
þegar stjórnin þegar vegna þótt þegar á leit, gegn
þegarlegri tinnu í áerleigunni að réttu til tólu
við lótt þótt, sem eiganli yrdi þannig óþótt,

MARZ

er eptis mabi ó vilhallra manna, að tuisin állog hver valla sér epti: uppboðum í því ástandi, verra þau væri á uppboðsleipi, að rékt og gírdingum áin uppboðar úr bójaróðdi, en með fullum og óskertum rétti til óstorta leigulita, er nín afshendi tuisin, að því leiti þess leitis skýla kvitir á honum epti fyrir þann seltum leigu lita skilnaðum fyrir uppboðs-
rétti, — að kaupandi greiði á öðliqum, sem ákvæðin sé í álnatali á landvísun eptis verðlagðokris með alverði hvert úr, og innan árlaka í bójar ójóð, — og að greiði að auk álfingis hall og ánnu þau ójóð, er eptis nín gildandi lögun er þer eptis útgepsum lögun þvila á landeignum í landi þer.

Yvembandi þer með verðr nín þar að auk á að atkuga, að hin svonefndu sef eða sef lous í tjórnar endanum þafa jafnan að nokkru leiti (þ. e. að vestanverðu) tilheyrir eða fylgt með Melr hús-
tinnunum, en að nokkru leiti (þ. e. að austanverðu) með Stóðla hús og Skátholt hús tinnunum. Þegar þessi sýðarnefnd tuis voru boðin upp til eignar 1850, varð sá partur sefins, er þeim fylgdi útund-
an ólunni, og þer svo verð leigðr um undan þer ín þar; er nín sá leigu tuis á ender í næstu þer-
dögun. því virðist nín réttast að bjóða upp all sefin í tjórnar endanum sasilagi til eignar, gegn þer þu úr legu afþjálali jafn þann tinnunum og virð sama tekifori að við höfum állum vönu skilnað-
um; og etli þá að þara þess á leiti, að leysi tjórn-
arinnar einnig yfirgripi þessu völu.

Að lykturn leysum verð að velja at hlygi að því, að bójar fulltrúarnir þafa aldrei þer gírd-
neina við bendingu þá bójar fögeta elminum um þer, hver þafi orðit niðurbæðum eða áraneyrum af bréfi fulltrúanna 21. apríl 1860 (sbr bréf þer rei 22. nóv.

1862

1858 og 16. apríl 1859) ábrærandi sem kynna uppbotið
sölu á Melkotostrinum til eignar og að þar um veri
leitað samþykktis stjórnarinnar. Vei ætlum, að upp-
botið 6. maí o. á. (1860) yrði bakara meistari D. Bern-
höft hæst bjóðandi með 110 álna evaranlegu egi áldi
til bójarvöðs. Sé ni enn ógjört að leita leyfis stjórn-
arinnar til að mega afhenda Melkotostrin til eignar
gegn þessu boti, er vér verðum að eilíta að gæra-
legt í alla stadi, og að öðru leiti með þeim skil-
málum, sem voru á skildis og tekiu ^{voru} fram
við uppbotið réttinn, þá vi ljum vér mega þe herra
bójarfógetunum að leita ni jafn framt þe átt,
til leandi samþykktis í nafni bójar stjórnarinnar.

N° 78

Gud brenndi Gudnasun í Brennu, sem er að
leysa af hendi klaka högg við vatns þóttum og í ren-
num bójarinnar hefir órkad þarar leyfis heitan úr þan-
num og leuonar þe þessum stórkunnurum þe þe
yfirskendlandi og næst komandi manni og hefir
hann í þe óþyni oert með fylgjandi samning
milli þarar og Gudna Linarssonar, Miðholt,
hvar með Gudni ókulelbindr sig til að leysa
þe þe stórk af hendi um teitan á mánadag
tinnar með þeim skilbrúðum, sem sjálf samning-
rinn þe með vör.

Þuon um, að herra bójarfógetinn munnli
eigi, heldur vér verða þe þe samkomu-lagi þe þe
Gud brenndar og Gudna mót fallinn með tilliti til
þe þe bójarverka, þe þe verð lagt þar á oert-
þe þe vort og veitt Gud brenndi þe oert, er hann beiddist

Fil
Bójarfógetans
4. maí 2

Marz

Til
Bæjarfógetans
4. marz

N° 79

A fundli vor fulltrúanna í gær samelið svo, að kaupmadr C. O. Robb hefti á hendu umsjón bæjarverkanna þenna yfir stjórnlandi meins, hveit er hér með tilkynniot herren bæjarfógetanum.

Til
Bæjarfógetans
5. marz

N° 80

Því hefir verið breiðt við nokkura af bæjarfulltrúnum, að óljótt þakki eðr jafnvel vafa vermt eptar niðrjöfnum bæjargjaldanna 1861, hvort þessa ári iðt svo ri fá þakka — útvari stiptamntmannans eðr stiptamntsmen bættisins, er teiðr em bættisment^{er} eins og biskup og amtmen á lögheimilt^{er} ad ~~á hveit~~ ^{sjálf} er upphöðum til — hafi verið jafnadr niðr á herren Justitiarinn Th. Jónasson, sem niðr fjónar stiptamntsmen bættis, eða með öðrum ordum, hvort það sò ekki fjölgið í þeim bæjargjöldum, sem jafnadr var á stiptamntsmannum em bættis unclir niðr jöfnumar-rubro: "stiptamntshisid".

En til þess að allr vafi sei, er ríva kynni út af þessu, megi hver þer, þá skulum vér, eptir að vér höfum velt máli þetta með ars á fundli B. þ. meins. er tilkveðclum herren St. St. Jónsson, sem var bæjarfulltrúi og átti þannig þátt í niðrjöfnum 1861, — að huga, að einu og það hefti verið heimilolar laust af fulltrúnum ad á hveit fá þakka útvar stiptamntsmann, og þar til á stædu laust um það leiti niðrjöfnum 1861 fás þann, er engi vísir í nema niðr stiptamntsmadr vari eða yðri útvefadr á hverri skundu, — eins er það víst í sjálfru sér og bert af niðrjöfnum 1861 að þessu fá þakka útvarri er hvorki jafnadr niðr á herren Justitiarinn Jónsson né á stiptamntsmannum em bættis, eða fjölgið

1862

i þeim bæjargjaldinum, sem því er honum er gjört
af vara með niðrjöfnuninni. þegar lit. er til þeirra
riplegu tekju bóta, er herra Jonarson haft; 1861, auk
er baltis launa sinna og þetta annars vegar borið
saman við tekjur annars er baltis manna hér,
er hins vegar bæjargjald þeirra og hans, sem var
auk húsaskatts og lótarstollos 16 rel. þú er auðvætt,
af þetta bæjargjald er svo þjarrifari að yfirgripa
fátækra útvar stiptamts em baltisins; að það er
þvest i möbi eptir þringunotendum miðri
vægt persónulegt gjald i saman bundi við ut. sa.
Og þegar aftur er borið saman 10 rel bæjargjald
stiptamts em baltisins; - við 8 rel bæjar-
gjald herve, biskupsins; þú er einnig auðvætt,
að fátækra útvar stiptamts mannsins er al-
veg haldit fyrir utan þetta bæjargjald eigi ríðr
með tilliti til stiptamtsins; heldren til biskups-
ins.

N° 81

Herra bæjarfogðingur þess sent eru til vilis 3 brif
frá ^{og biskupsstjórnun} Sverri ^{og biskupsstjórnun} murðara Rannsókninni hér i bonum, all
dagsett 4. þ. mána og fer hann þess vilis:

Til
Bæjarfogðingis
6. apríl

I einu bréfinu að fátækra útvar stiptamts mannsins er al-
veg haldit fyrir utan þetta bæjargjald eigi ríðr
með tilliti til stiptamtsins; heldren til biskups-
ins.

I öðru bréfinu, að þú ut maldan þum hluta af Annar
hóls holti, er liggi milli Lfrahalls og Þorenns, og

I þriðja bréfinu að fátækra útvar stiptamts mannsins er al-
veg haldit fyrir utan þetta bæjargjald eigi ríðr
með tilliti til stiptamtsins; heldren til biskups-
ins.

April

Vér ræddum málefni þessu með oss í fundi í gær og
væð ómöglega á lit vort, sem niðskaf greinir:

Um dóminn þeirra Erel, sem farið er frammi fyrir
að gjörð á nágjörum fyrir úfar þærgotadi, vísðist eigi
geta orðið óþursnáið, með því Sverris Rúnólfsson
reistgjörði aldrei frá upphafi nema svo sem 12. rd. að gjörð,
en allt að helmiskgi þeirra str. þ. ríkisdóluum, hét að vísu
þegar stjórnin að greiða honum, en auðvitad svo að eins,
að þessu vegar að gjörð hans yrði á litin 12. rd. vísðist,
en þar um verður eigi hægt að segja fyrir sýnd er upptekinn,
svo að gjörðin verði sed og mekur til hlýtar, og vísðist
því eigi fyrir verða dómur þessu Erel, er heitum voru úr
þærgotadi.

Tilmerkunum um, að út mæld fengið og ávísuð
spilda sú af Arnarhálskalli, sem liggur milli Efra-
halls og Þorenum, virkið oss einnig í sjálfum að sinni,
að svo komum, er þetta stritir á milli þessu grundvallar-
reglu skodum, er þærgotadinn hefur fylgt um það að selja
ekki svo afhenda einstökum manni gjötunum; Arnarhál-
skalli, er það mundi leida til þess, að gjötin yrði þá dýrara þann
er kaup þessu, — og margt af hinum fátækari tomt hinum
um vísðist þessu ávinnu, er þessu háfa af því að afla gjötu-
þar í holti og selja þaðan. Vér urðum að skilja svo þessu
til mæli G. Rúnólfssonar lyti að gjötunum, en eigi að því
að þá svæðit til byggingar og rektunar, því veri svo, þá
mundu falltrúarinn eigi verða þessu mið fallnis eptir þessu
mákvæmra álit og ákvörðun byggingarvæðdarinnar, og
gegn á leyri löðartollsgræðslu eptir op. br. 26. sept. 1860.

Þar sem byggingarstæði það m. m., er G. Rúnólfs-
sonar, er á sjálfri kaupstæðar löðunni, þá vísðist oss
það vera að eins hornid undir álit byggingarvæðdarinnar
og úrskurð. yfir valdinn, hvort þann geti fengið það ávísuð
að og út mæld ver á hinum tilgreindu stæðu eptir
eigi.

Þessu all 3 endrændast þessu

1862

N° 82

Til
Bæjarfógetarís
8. apríl

Um orðuotu máneida mátt sendi bæjar gjaldker-
inn oss ígrípa yfirlit yfir gjöld og tekjur bæjar sjóðsins um
hálfmánuði frá 1. jan. s. á.

Yfirlit þetta kom til um ræðu með oss í fundi
í gær, og orðum vör brátt, að hér þyrlli brátt að gjörta
við, ef eigi ókyleli verða orðar í allri greiðslu vör
sjóðnum eigi að einu fyrir um samsins bæjarverk vet-
rarlangt, heldi einnig í út gjöldum þeim, sem eru í-
setluð til feitelkara, natrvarðar o. fl. og óbútuft á ma-
nadarlega þarf að greiða. Yfirlitið ber með sér, að þó vör
sjóðnum hafi greiðt orðar í nýjari þeir 100rd, er
þengurt að bráttabýrgðarláni til að gjörta ólíkkvital-
sanna, en í hinu löguinu eigi búið að greiða meira í
þess þarfar, heldur ríma 6rd, þá voru eigi í sjóði,
31. s. m. nema einis 8rd 69, en útróðarláni ú-
lökun bæjar gjöldum sam tala 264rd 64.

Jafnframt þvi og vör ni leyfum oss að tilreka
yfirlysingu vora í þvi fullu trausti til yðar herra
bæjarfógeti, að þáir gjörð hverja þá ráðs löfurs og til-
klutun, sem í yðru valdi stendur, og svo fljótt og fram-
ast er áudið, til þess að ná inn allum þeim ólíku-
num bæjar gjöldum, sem með nákkru mátti er mögu-
legt að ná, og þá heldi þeirssa skulda listan með
þvi að afmá þess skuldir, sem í lista má afveg óþóan leg-
ar, sjálfþraut svo, að uppá stungu gjaldkeru og í lit gð-
ar um það fyrst verði borð undir bæjar fulltrú-
ana til samþykkis, þá verðum vör einnig sam-
þuga að fela það gðri þessja gðverri og til klutun að
útraga samþykki árstvins til þess að bæjar sjóðsins
geti ni eigi seimna, en um næsta máneida mátt þraut
íð að minsta kosti 400rd skyndi - Þv bráttab-
ýrgðarlán árnad hvort úr Hálfar sjóði verði á árn-
en hált um þann 4 mánaða tímna má - águist þ. í sjálfþraut gð 40rd

April

Þóð þann þ. a. Óunn flyjarleg nauðsyn þess dætur láns er að vinna
útlitad með rákum og tekin fram í brenni. Þessi bójar skjórnarinn
er í þ. man. til skiptamint sinna. Þóð lög skjórnarinn þessans
um þetta efni. er eigi að eitra viljunn vör taka fram hin
hebetu vör staklegu rök fyrir börnun nauðsyn þessans láns
börnun láns, sem vör þess forsum fram í.

Athlunin fyrir útgápet bójarinn 1862 þess með
sér, að ein myndi til þessu mánu vör bójar sjoð
inn að greidda þetta ár 123 trö. Þi tekrafi hin þessinn
getr krafist og mun líka þess þess helming þess
þess eðr 600 röl að minsta hætti. Þi þess mun þess
á sinna fram til 30. júní. en af þess helming þess
þess einn eigi tekni vör bójar sjoð. Þess 2000
þess má þess þess og mun þess að þess af
inn þess þess helming, eðr 400 röl á þess júní. Þess
er þess og eðr er nokkud er þess að þess
eðr eðr löggjöfinni getr yaldit þess þess
mun; einn er vör að þess leiti þess á þess
un, er á bójar sjoð hvila til nótvarðar, yfirvets kon
anna, og gannitans. o. fl. á þess börnun mun á þess að
vör gjöra, að þetta lörd skynði láns í þess slökki
tulann vör. að allu að þess til þess fyrir þess
lok.

Þess liggir í áunum uppí alþjóðs utan
allri eðr þess bati til þess bójarinn, er þess þess
láns, til þess þess, er þess vör þess að þess, og
þess ótörf þess, sem óunn flyjarleg þess af
þess og þess þess þess á þess öll þess þess
og unna þess bójarinn, ef eigi þess að þess þess
400 röl skynði láns um næstu mánuði mátt.

Til
Bójarfjötunn
8. april

Nº 83

Þess þess þess bójarfjötunn
til álit þess þess þess þess þess
holti dagsetta 19. þ. man. um þess, að þess þess
mælda og gjörvæða til vör þess vör þess
holti þess þess, er liggir norðan vör þess

1862

konnar og Skótarvæðingjanna ofan að bænum Hólli.

Vér reddum þetta málið með oss á fundi í gær og
varð það ólítt vort, að leyfa þessum lótar bátar út veis-
un at voru leiti eptir þeirri nákvæmari ortöfum og
takmörkun, er byggingar nefnelin kynni að ákveða, en
já þó framt virtiort oss sjálfseygt eptir því sem fylgt
hefið verið at undanfönu, at eigendinum verið gjört
at skuldu og at hann sé láttum útygja þar at hið landi
skuldþinginu at greiða lótar gjöld í bæjar sjóð at leiga
af þessari viðbót auk lótar talls þess, sem þegar
er ákveðin af hinri eldri lóð at Grahótti. Sam-
kvamt op. br. 26. sept. 1860 þannig, at af hverjum
6-8000 □ áln. er lótar viðbót þessu reynist at
innihalda verði greiddar 6 áln. at leiga eptir verit-
lags skrár með at verði innan tuka hvers árs í bæjar-
sjóð, at eptir þeirri tillögu af því sem sýildan
kynni at hafa yfir 6000 □ áln. at vera nými en
6000 □.

Bréfið endr sendiort hér með

N° 84

Á fundi vor fulltrúanna í gær samslítt var,
at kaupmadr Consul M. Smith hefdi ei hendinum
sjón bæjar verkanna þenna mánuð, sem yfir stendur
og gefot herra bæjar fögötamann^{þetta} hér með til vitundar.

Til
Bæjar fögötans
8. apríl

N° 85

Með heitruðu bréfi 12. þ. máí. hafid þér herra Bæjar-
fögehi veint oss til ólíta útmelingsgjörd byggingsmátt-
arinnar 10. þ. máí, kvar með kaupmanni Th. A. Thomsen
hér í bænum en at til malum hans ávísað hálgarðsstæði fyrir
framman hús hans á Leikjartorgi - já þó langt því frá auðri
til vestri, en vadr frá því 20. áln. at breidd.

Til
Bæjar fögötans
15. maí

Majus

Vér, sem hér ríðum nota vor undir, veðlum þetta
mál með 200 öfundli í gæ, skal þessu jafnaframt gætt,
að hinum 3 fulltrúum var bótad búi fundarhald
þetta og fundarspri á öðrum hendi fulltrúanna í
þessa kvöld, en komu samt eigi á fundinn í gæ né tjótu
forþótt. Þor því málið þá útgreiddu af vorri hállu,
sem heimilad er í bæjarst. reglug. 15. gr. in fine, og
varð samþuga á lit vort um það á þessu leið.

Það er hvortvegga, að bæjarstjórnin, hvernig sem
hinn hefir bregst, hefir um mörg undanfarin ár verið
því miðkallin, að skent væri á neim vey, hvort heldr
til byggingar eðr gæddæðis, þan 2 litlu torg, sem hér
eru nitri þennu Austravöðr og Lækjartorg, og mi
meðal annars skiptu um þetta til bréfs bæjar-
fulltrúanna til bæjarfógeta 26. apr. 1859, erdu
man þessu opt þyrr hafa verið þarid á leit, að þá
ávirad ymirt byggingar eðr kálgardsvæði á Lækja-
torgi einmitt þar sem nú var út mælt 10. þ. nán., en
hefir jafnan mátt niðrþyrr af hendi bæjarfulltrúanna
og afsvari á samþykki amtoins; þetta sýnir meðal
annars útskrifin af gjörða bók bæjarfulltrúanna
16. maí 1837, er fylgdi með bréfi yðru, og vitum ver
eigi beðr, en að samþykja útmálinga hafi verið þarid
af þar á leit síðan eins og þyrr var mátt, en jafnan mátt
afsvari. Öðr víðist nú, að þetta hafi verið á gildum
rökum bygt, og að ekki sé neitt það framkomið, nú
inn af nýju, er mátti réttlatu það að vika frá þeim regl.
um og rökum, er bæjarstjórnin hefir bygt á að undanfarin
í þessu máli. Auk þess sem þegar tilsk. 17. nóv. 1788 5. gr.
heilir ekki út vírun á kálgardsvæði þjá kaupstaðar
húsumum, nema þá að einu að fang sé á því, þá vill mælig,
þá er hér að ræða um litum torgblett, sem ekki má neitt
verulegt afurisse til almennra bæjar þarfa, er hann ba
liggr þarna við allara vegjum ofani kaupstaðinn, þar er
lestir og ferða menn meðast og stáðnemaust, og

1862

rett fyrir summan Breoslanarkús, er bæði sjálf og
aðkomandi orkijumenn þeirra þurfa þessa orðin
til þess að taka ofan og leggja upp. Öðs virðist einnig
bæði til óþrygðis og óhaginda að aftaka með þessum nýja
gardi þá þínu leið neitan úr þánum rýrð og skipstamto-
gardenum og að brúnni og hlitinn þeim megin, er
næm vitan eigi betr, en að hálitit hafi opin og óhind-
ruð meir en 100 ár þ. e. ritan tugthúsið var reist
frá öndverðn, at minna kosti verðr oss að virtast
míðr reidlegt frá þegarins sjónarmiði, að leggja til,
að svo verði gjört.

Á framan orkijum örtatun verðum vér
að ráða frá því, að útmalning byggingarnefndarinnar
10. þ. máj. má samþykki samþykki hálfir-
valdinn eins og hinn hér liggja fyrir eða með þeim
unnmerkjum og flatar máli, sem þar með er ákveð-
ið.

Skjalin, sem fylgeli er dr serlaðt þer með.

N° 86

Til

Með beiðrudu bréfi dagaöllu í gær hefir þá tekið sér þú
þegarinn orkijó undir samþykki þegarfulltrúanna
og mælt fram með því, að nefndin megi selja Múhúsa-
land öðrum manni eins og það er afsveitt og
heimilad Simoni Sveinssyni með orkijó þegar-
fulltrúanna 8. sept. 1848 ávart. Þa hana þar í lit-
inni við 280 r. b. þ. samkvæmt þarad lútomli þam-
itil frá Simoni Sveinssyni sjálfum og af því þann
þarad auki sé kominn í talverðn skuld vit þá tekið
sjóðinn fyrir fram þer m. m., - með þeim orkijó mála,
að hinn nýi kaupandi metli á sama hátt og Simon og
þkona hans halda lóðar blöttinum leigulauðt í 25 ár frá
8. sept. 1848 að reikna.

Þegarfogtans
15. maí

Vér, sem hér ritum nosp vor, raðlum þetta

Matís

mát ei fundi í gerskvöld, og varð það senn huga
álit vort að samþykkingu að voru leiti sölu þó,
er hinn heitruða fátækra nefnd hér fer fram á, og
þannig, að hinni nýi kaupandi gangi inni þum
rétt, sem Simoni Sveinsyni og konu hans er heim-
ilatr með okjalum 8. sept. 1873, að halda landinn
alveg leigslaut það sem eptir er hinna ákvednar
25 ára eir til 8. sept. 1873, en þó á undvi tud með
þeirri okuldbindingu á máti, að hann fullgjafi
þær gjörðingar um löðva og ^{vitnalli} fullgjafi þeim í forvar-
an ley og fullgilda skuldi, sem leigslaut afnot-
reittu Simonar var bundin við. En þar oem að
öðru leiti Simon sjálf, ekkja hans og börn vest-
þeir þessa sölu áli fast að vera „frágerigin“ þeim
réttindum, sem hið áminnter heimildar bréf
veitti þeim af hendi bæjarins, þá viðiott, að skj-
laust beri að taka það fram í afsalinn til hins
nýja kaupanda, að eptir 8. sept. 1873 falli blötti-
inn með gjörðingum aftur til bæjarins „skilgjör-
laust og ein allr endi gjaldlo“ sem kaupstæð-
ins fullkomin og óbundin eiga.

Til
Bæjarfógetans
15. maí

N°. 87

Herra bæjarfógetinn hefir 7. þ. mánu. sent bæ-
jarfulltrúinum til álita skriflegu tilmæli frá R.
P. Hall um það, að þá til leigu herbergi í barnaskóla
húsinu frá því í næst komandi júní og fram eptir sum-
rin.

Vér ræddum þetta mál með oss á fundi 8. þ.
mánu., og varð samþuga álit vort, að þar sem heidi sta-
til ginn ley að gjört á skólalúsinu og breyting á her-
bergjum, og að skólinn byrjast um sept. lok þ. árs,
þá væri als eigi gjörandi að gefa neinum vilva að þá
leigu herbergi í skólalúsinu, þar cand. Eiríkur Magnu-
son flutti þáttan, og gjöf þá að forvarit undan
veita Hall hit um

1862

No 88

Til
Bæjarfógetans
15. maí

Herra bæjarfógetið hefir sent fulltrúnum
til álita bréf frá leigulita Hlitarhúsumna frii E. Thorst-
ensen, þar sem hinn ber sig upp undan jarðræski því,
er hafir verið gjört í tímum heimar í haust, þegar hann
niji Hlitarhúsumna veyr var lagt, og að eigi sé enn þá
þar að endurbæta það; krefst hann því fyrir þessum
skemdlis 6-10 red uppjafar í eptirgjaldli sínu.

Það er mi að vísu svo, að frii E. Thorst-
ensen var heiðit því í fyrra, að grýfja sva, er
var tekin í tímum, til þess að þei þaðan upp fyll-
ingun í veðrum, skyldi eptir fyllt verða og typp þó fyrir
vort; var það verk í samningi við Guðbrunn
Guðnason í Breunni jafnframt hinnri veyrar gjört
innri, og honum látið ólokitt allt kaupit, sem um var
ræmt, til þess að hann leyfði bæði þetta af hendi og annað,
sem ógjört var, í tekum tínum; hann hefir allt til þessu
verið þjá verandi, og hefir þá verið hingað von á hver-
jum dægi. Þrátt fyrir tilraunir vorar hefir engi áreit
anlegg mátt tengjast nima um lokin til að gjöra þann
verk, er hér rætt um og er um kvörðum leigu lítans
að þessu leiti á rökum byggð, hvað sjálfur grýfjinn
mestir, en hitt jarðrækit, sem um er kvartad með-
fram veðrum, sem ekki er í ótrú fölgit, er því, að
þar eru tekin uppur órektar gjört beltli af tímum
sterri og minni steinar, getum vér eigi talið til nemo
skatta fyrir leigulita, heldr miklu fremur til verulegra
bátar, enda hefir allrei neinn endargjaldli eða um bátum
fyrir þetta heitid úr bæjar sjóði; er það vart meira, en
1-2 elago verk að jafna þessu gjört hólur fram með
veðrum og tyrfur yfir þær, og er tímrætti sé að því hinni
margfalt betri og auðunnari, en hann ótr var, svo að
leigulita er það sjálfum í hug, að gjört þetta var upptekit,
enda verður eigi á lítið þekur, en almenn leigulita skyldur
að gjöra jörðinni til góða sem þessu evari. Aftur vír drot

Majus

ojálfvægt, að bota verði leigulita þann grasbreot eða halle, er hinn kann að bíta af því, að gryfjan er enn óuppfullt og ótýpt, en veit bítu svörum, að það geti numið 6-10nd einn og þrjú þess fram á, eða sem svári vana legru leigr eptir hálfan kíjvöll, heldur etli það að vera eptir mati á víðhallan marna, ef eigi næðist samkomulag á annan veg. Þú viljum vér og gjöra frá Þóroshöfnun kost á, að hinn, ef hinn vill, útreipi nenn til þess að fylla og tussa gryffjuna mi þegar á kostnað bæjarstöðs, allt hvað það geti fengið gjört fyrir 2-3rd eða þar um bil.

Til
Bæjar fögetans
15. maí

N° 89

Á um litnum fundi bæjarfulltrúanna um öndverðan þessna mánuð samdiót svo, að Docent S. Melsted hafi umsjón bæjar verkanna á herli þessna yfir landamli mánuð.

Til
samra
31. maí

N° 90

Herra bæjar fögetinn hefir sent vör 24. þ. mánu. til á lita bréf til bæjarstjórnarinnar dags. s. d. frá þeim 3, er urðu leigr litar vestri- tinnu bæjarinn við uppbotin 23. og 26. þ. mánu., að herra bæjar fögetinn hlutiót til um: 1° þinnis nosturundan gengur leigr litar bati á sínu kostnað gírdinganna, svo að forvaranlegt sé og bati um teðlu á tímnum m. m. 2° að gírdingin sé um bött fyrir framán, mældar- egraffjuna eða Hólakoto gryffjuna og þar sett hlit með hurð; 3° að hlitið hjó Svembjörnuens hús þai góða og þessvaran lega aðgjört, og 4° að Melkoto hlitið geti sem fyrst fallit apte af sjálfu sér.

Vér höfum sett þessna árkorum með vör á fundi og vör um hana sam huga á lit vort á þessu leit.

Ad 1. Sam kvæmt upp bótur skilnáðunum fyrir leigr sölu þessara tinnu 23. og 26. þ. m. samam boruit við upp bótur skilnáðana við leigrvöðuna þar næst á um

1862

ann, árið 1657, þá verður beittendr i því efni, sem hér verður,
is um að halda sér til þeirra leigu lita, er miðleptur
lísumum, eptir lögun og landönnun almennri bati
hvæðreglu lega út lekt anerkis og þar á byggt afan ei laga
girdinganna, testfall af fl.

Ad 2. Það á lítum ver sjálfþvægtu okryldu býjar-
stjórnarinnar að um beita girdinganna fyrir endi-
langri Hólakotvegryfjunni, og halda þeim vit, að vaxt-
vyn á því, er beittendr fara þvætt, að þar sé hliðin
og hærð fyrir. Fulltrúarinn afsættu að leita sjöru
þetta verk sem allra fyrst því yrdi framant vit-
komið og tókot með undirskriftu Helgi enikkari
Jónsson á hendur að gangast fyrir því.

Ad 3. Því mun að vinn svo varit sem beittendr
vegja, að borinn hafi á sinnum tímum kvótur til
þess, vint að nokkru leiti, að ganga svo frá tím-
hlitum hjá Sveinbjörnsoni hiori (Tingatei Nr 2),
svo gripheitt verri, en hin vintari á þess þótt ástota
til að fara út undan þeim kvótur, eins og ut einu
leiti með að kvótur til hliðarinnar á Skáholtskoti-
brúnni, með því hvorige veqnum er neinn al-
menningur veqr með heita og fyrir því ei afverk-
né óskult jafn móqnum tímseignolum og leigulitum einu
og þis eiga hlut að máli, að þeir stundliort sjálfis þenna
eins og annars girdinga, eða varnar kvótur fyrir tím-
um sínum.

Ad 4. Það skiptir mi að vinn allu öðru máli
með Melkotskoti, því hér er að rættur um alþara
veg vandrúð bannur, bati nanna og gripur. En eins
og er fyrir komulagið og þráqumgrum á þessu hliði
og þess verit um 1- Gaf undan farin, þá viddiort
vör í sjárvest, að þara að kvótur til þess annar fe, að
hættin, sem mi er andin svo rigin, geti lypst ut vo,
að hin geti fallit apte af sjálfari ver, það er og afnulega
þarartalmi fyrir ríðandi menn að þurfa að fara
af baki til ^{þess} opna hana, og því sjúnt, hvort tinnu leigja

Majus

litunum veri það ekki miklu hallarþýðilfum, að
 laundis o'torgripir, sem einatt er óþétt og órigað upp
 Kirkjugarðs v'þig outdrúr bonum, áir þessu mátr
 þygi alla leit, stöð: alveg opið dag sem nótt, því aut-
 retter, að hindriort o'torgripir frá að komast outdrúr
 af því hlitit er lokat, og o'tat nemist svo á o'tignum
 hófum reinnan, þá leita þeir því fremur á að fara yfir
 tinnqirðingarnar leggja megin. Í hinu bóginu er ójál-
 oagt, að þetta hlit þarf einhverra verulegra brast-
 inga og ^{áðyggja} ~~með~~ við, ef eigi má svo biid o'tander, en
 þar breytingar mundu útheimta svo neikvæma og
 is vegun og niðrum tilkostnat, að varlega munu að
 því hrapanða sumarlavst.

Þrífir endrændið.

Til
 Þejarfógetans
 31. maí

No 91

Út af bréfi kirkju og kenna la má þess Björn-
 arinnar 13. febr. þ. á, sem o'tiptamt hafi látið
 birka svo sinungis á dönskum, eins og líka hafi verið
 gjört með öll önnur ríðheru bréf og úrskurði rit-
 ann o'tiptamt með greifi Trampe frá h'ðan af landi,
 en þetta ríðheru bréf var látið berað um kring
 meðal fulltrúanna í vana legum hátt til yfirlestis o'
 átr það verið bókat og tekið til umræðu á fundi
 28. þ. márs, hreifti með undirskrifaðs fulltrúi
 lönt húsanna Gudmundr þóðarson til bókas
 fullnum og fæðum mótmælu gegn því, að yfir-
 wáld, hvort heldr eðri eðr leyri til aði þejar o'tjörn-
 inni til meðferðar eða eptirbreyttri neim bréfo'tnu
 vinn, en á íslenskri tungu vor Söluclinga;
 kvæðnt hann hvorki ókilja til hlitar annað nial
 enda á líta ver sarr þejarfulltrúi o'thátt með öllu
 að ókilja dönsku eða taka þátt í umræðum og
 meðferð þeirra mála, en ríkuð veri og gjört un-
 gandi á dönsku. Eptir að þessu mótmæli voru

1862

bókud og nokkrar um rætur höfðu spurnið út
af því á fundi, varð það samþykkt á þess vegna,
að þessi mál væri á gildum rökum byggð,
og að svo beri að reyna fyrir kröftugt og velviljast
fulltingi og milligöngu yðar herra bójar fögeti,
er ver þykjast íhútt megi telja uppi sína í
þessu efni um áðrum, er stjórna bójar máltrá-
anna ónerðis, að leita góðrar og bráðrar leit rættningar
í þessu máli, er þar met virðing og ljóðlega hall-
að náttúrulegum rétti bójar stjórnaðar og
landsnáms og þess höfust, þess er þar að auki hefir
sátt sína í gildandi landslögmála, t. d. í þessum
reglum í hl. 5. m. 1843, 43. og 44. t. s., sem
dæmdu skiptamt mátr, er hér var næst erindan, alla
þá um bættið sína, full gár, er hann var hér, taldi
svo væla lausum, að hann veit ekkert um bættið
til íslensku um bættið mátra og stjórnaðar hér
nema í íslensku, og sem siglfr konungur vor hefir
einnig andit að í íslensku, með því hann er ni-
fyrir 5 ár um þannum að gefa út lögin siglfr til
þessa lands þannum til íslensku og helga þannum
konunglegri undirskript sinni og um siglfr. Sína er
þannum löngum veitgjafar konungum ni þannum
að leita almennar auglýsingar sínar og stjórnaðar
skapinn til þessa lands ítganga þannum til
í íslensku máli. Með því þess virðast rétt leit
þessa, hvernig um er lítið, þótt til þess ve eðl-
ast, að íslensku skiptamt mátr verði eigi ephisbæti
í því að leyra hina sömu um bættið skylda af hendu
að sínu leiti við íslensku þessa, sem konungum
og veitgjafar hann telja ver skyldt að gefa.

Svo var í máltrá þetta leyfum ver svo
að fela góðri þess og milligöngu yðar herra
bójar fögeti og kröftugu fulltingi

Heljus og

Til
Bæjarfogedans
31. mai

N° 92

Í heitum bréfi 23. þ. márs. hafit þér herra bæjar-
fogedi hreift þeirri uppá stungu og borit undir á lit
vort, hvort eigi væri brygja á bótum til að breyta formi
þeir, sem hingað til hefist verið við hafit á kröfu ræðlunn
þeirri, er gjaldkeri útgeft fyrir bæjar gjald endurum,
að aflokinni niðr jöfnum áð hvert og þeim tímum er
hinn liggur opin berlega til sjóns að lögun, og sem hann
vísar kvittar, er gjald endr greittu gjöld sin.

Vér ræðlum mátt þetta með oss þegar á fundi
8. þ. márs, áð ren hekit var til niðr jöfnumarinnar þ. á.
og urtum vér að fallast á þessa skottun yðra og
og uppá stungu í máttum, og högunum vér þvi, og breytt
um til frei þvot, sem fyr hefist verið, töluð áttum sjáttur
niðr jöfnumarokrárumar samkvæmt þessu, einu og
þér herra bæjarfogedi hafit þegar komið átt ad rann um.

Þvi látum vér nú einnig fylgja þér með form til
eyða blátt fyrir gjaldvæðum bæjar gjaldkerans þess-
vegis og ef þér hafit ekki neitt verulegt við þvot
að afhuga, leyfum vér oss að fara yðr ad ganga út fyrir
þessum eyða blátt þessu, á kostnað bæjarjöt, þvot
hit allra bráttast verða mátti, svo að gjaldkeriingeti
komi þeim við undir þessu átt gjaldvæðla. Og
af þvi á 4. hundrad þess áttlega, á litum vér hygg
legast og mest til op annatar og framhittar, að upp
lagit vori nú hafit 22-2400.

Til
sama
s. d.

N° 93

Á fundi bæjarfulltrúanna 26. þ. márs. vandlir
svo, að smikkari Helgi Þinnson hefti á hendu um-
sjón bæjarverkanna um verkumandi jóni márs-
útt, hvað eg hér með gef herra bæjarfogedum til
undar.

Junius 1862

N° 94.

Heiðrat bréf yðar herra bójarfógeti 11. þ. mánn., er
bistis skiptamtouirókun frá 1. þ. mánn. með á undan
áhrerandi hrd aukalótargjald Jóns Jónssonar í Mel-
húsum, kemur til um ræðu með oss á fundi 28.
þ. mánn. og vært samþuga álit vort á sömuleit, sem
þér hafið bent til í niðrslagi bréfsins, að affara best
munni verða að ræða naci lefri þetta á venneigin-
legum bójarstjórnar fundi, og leyfum við oss að
sela yðr frekari á kvöldum þarad litundi, eptir því
sem hentugleikar yðar leyfa.

Til
Bójarfógetans
31. maí

N° 95

Kaupmadr H. St. Johnsen hefir í nafni vinnu-
eigenda Langar nevi og Klepparriðar bójarstjórn-
inni með fylgjandi bréf, þar hann beiðir hveins-
unnar og endrótta á veginum inn að Langar nevi, á
kostnað bójarins:

Til
14. júní

Við ræddum þetta mál á fundi í gær, og viot
ist oss, að einn og vært betur getu búið svörum, að
berim kosti til neimmar lag þeirrar á þessum vegi
nema að því leiti sem hann er innar undanvinnu,
þ. e. frá Vaga mótum og inn að Túlutjórn, einn
göti á hinn bóginn tvo litl þarinn vegr af almenn-
ingi að orti á bakannar þarir neurt synja að gjörðum
á affara veginum og stratum bójarins; en þess leit-
is aðgjörðir liggja ni þarir beti margar og kostnatar
sumar í vinnan hendi við þat fi, sem þar til er ætt
at þ. á. Við urtum því að á litu, að í þetta einn
yrði að bakmarka sig til einnegru ut rýði vel hinn
á minnsta veg, eigi orir, en ni verðrat láta ver lyrela
á yfir borti almennings vegarinn inn yfir Þórhjólit,
og eptir því sem ár leger er kostat til ræðning á þeim

June 1862

vegi, rískiðt nægilegt að veita lík trúningu á veg-
inum frá Vega mótum inn að Fúlufjörnum, og var á því ástæðu
að övion þessari upphæð sam eigendunnar, þegar þeir
vori þinnir að gangast fyrir að láta ríttja vegum innans
tíðra bakmarka svo að forsvanlegu og vel mátti fylkja
af herði leygt.

Til
Bæjarfógetanna
11. júní

N° 96

A fundi vorum í gær sendi herra bæjarfógetum full-
trúmannum til álika bréf frá Petri prentara í Áronundeyri
dego: s. d. og fatar hann þar þinn svo nefnda prent-
smíðjagard þetta ár til leiga fyrir 2 ról, eins og gjaldit
þess veit næðlitin ár.

Vér urðum á því einu máli að veita hit
bedna, ef beitaandi, ef beitaandi greiðir leiguna fyrir-
fram í bæjarvöld. Bréfið fylgir.

Til
samra
s. d.

N° 97

Her með leyfi og mér að senda herra bæjarfóget-
annum til lögskipaðrar augljósingar og frekari rétt-
stöfunar: Vitauka við niðrjöfnum bæjargjaldanna
fyrir 1862, eptir því, sem við niðrjöfnum gjörðist á
fundli fulltrúanna í gær, að því er áhrærin þá bæjar-
vira, er hafa flutt hingað búferlum eða tekið þær
aðsetr á þessu vori eða í lengst þær og gjörst sjálfs-
sín að heilu eða hálft.

Til
Samra
28. Júní

N° 98

Af fundli vorum í dag, kom miðal annars til um-
ræðu, að nauðgr þori til þess að fram halda, á þessu
samra, og fallyjóra, með þessu hoktum og ofanþarh
húarskiðum ("forstögið") með fram sýtti húarskiðum
í Austri ströti og Lúsu og þr, herra bæjarfógeti, er kann

June 1862

Polit annad atriði sem ^{þessu vintur} er atkagaverð, er eld-
 þús skír þá, sem er at norðan verða vit húsit N. 2. í
 Vallarstóti, og norð soð at segja yfir floran hása
 skjín og þeygir sem eða afsker umferðin a flar fram
 þjá. Þá hefir verið í mæli, at skír flóra reis-
 ing og bygging ferra skír þafi á dæmum tíma verð
 legð af bygging garnefudum einangis með þóit séð
 yfir, at þann skýldi rofr þvenor sem ségjort að
 aðgjort á durt stóti lítkeimti flar. Sí nín floran
 þvona varit, er þgjordabót bygging garnefudarum
 þlykt at þora þott um, þá þreytum vör þer at
 þerra þegar þóitum, annad þvort eflor at þafa
 þeit at um þá áleis bygging garnefudarum
 eða á. þess, klakir þi um at skírinn verð
 þarð namum, eða, ef þess vör sígi þvort
 eða þer skýlola þi þess þger sígandum, at
 þann þá gjort stígum greit þer at á ann
 þátt þger framum skírinn, á dæm þvort þd
 með þóit at leggja þvort og lagleg þvort þvort
 þvort yfir þvort þger framum skírinn. þvort
 þvort at þvort þvort þvort þvort þvort þvort
 þvort og þvort þger, eða á dæmum þvort og
 er bygging garnefudum þvort. síns vel þvort
 at vör þvort og í þvort þvort um stígum
 og eflor þvort þvort þvort þvort þvort þvort
 ann. Þvort atriðið vit þvort þvort þvort er
 þá þvort þvort þvort er þvort þvort þvort
 þvort þvort þvort þvort þvort þvort þvort
 þvort N. 2. í Vallarstóti. Er ~~er~~ eða þvort
 þvort, at skír þvort er at norðan verða at
 þvort þvort þvort þvort þvort, og þvort á
 þvort alvinnu þvort þvort þvort þvort at
 leggja þvort þvort þvort, og þvort in þvort, at
 þvort þvort þvort þvort at þvort. þvort,
 þvort þvort þvort þvort þvort þvort þvort
 þvort þvort þvort þvort þvort þvort þvort
 eða frá uppi þvort, þvort þvort all þvort

Juni 1862

þessi skjalgrindur
er settur á milli þess at vera sett mitt norðar heldren
vera ber, þá mi fram þessum grundam er
stórum, at samauventu vit þess, ekki aðeins
miklu myndi heldren þess er er annar stöð
er í stöðinni, og ofnjóti hel þess at verða
greitt og gótt hjarastigi, eurr og hann er,
þeldr er hann mi saluert myndi með þess
grundinnu heldren þess hann er fyrir norð
-an gæfl þess hjarastigi, sem Alf þessum leitir,
at þá at þá er á þess er eiganda þess hjar
eignar, at eurr þess ein ángir at þess at
þess um þá endrót á hjarastigi þess þess
þess lait, sem nauðguleg er eplir átt lögta,
heldr þess fram at stóla hann til at
þess upp þess áminna þess stóla og þess
ein gringla þess sitt, svo at stórum megi
þess þá þess þess breidd þess eigi meiri meiri
er fyrir fram (verðan) þess gæfl þess,
og at þess þess þess gringla þess gæfl þess
þess á þess þess þess ef þess þess
eignar þess eigi þess stóla þess þess þess
upphafi þess at þess þess stóla þess gringla
-ar svo nauðguleg eurr og mi stóla þess þess
mi stóla, er þess þess stóla þess þess
þess þess þess þess at þess á þess þess
þess, eurr þess þess þess byggungar þess
aliti nauðguleg. Lit

Nº 99

Til

Í þess fylgjandi bréfi 27. júní, hefir kaup-
madr H. M. Waage fari þess þess at leit vit þess
stjórnina, at þá reurni þess þess at þess
þess þess þess þess at þess þess
þess þess þess þess.

Bejar þess
28. júní

Þessi þess kom til um reurni á þess

Junius 1862

vonum í dag, og inntíðit oss, að herra bari að af-
sejja fyrir afleiðinga og ephildanissakir, einn og gjöf-
hefir verið ótrúum hús eigendur um mörg undan-
farin ár um þessu leiðis rennistens bori, sem ein-
ungis eru nautayuley fyrir einstakum hús eiganda
og þá um þessu, sem er að einstakri hús eign.

Til
Bajarfógetunar
28. júní

N° 100

Eftir góðvænni tilklatur, herra bajar fógeti,
kam til umræða í fundi vonum í dag bréfhreppi-
skjóanna í Selthar varneð hreppi, er þess fram á,
að almennings vegnum frá Melkotrúliðinu og vestur
að bakmörskum hreppisins og bajarins. Verði ræddur
og endrættur um fyrst á kar hnat bajar sjóðs.

Utaf þessu undnum ver ein huga á því, að
bari að nýðja þessna veg og endrættur harnn eigi
þrekar eta með meira tilkostnati, en venja
hefti verið til að undanfarum, num verda hlut-
ast til þessu, að svo verði gíort hit allra bróð-
asta.

Til
varra
v. d.

N° 101

Eftir góðu fyrir lagi, herra bajar fógeti, tókum
ver hit umræða í fundi vonum í dag, 3 bjarabréf,
er þess háttuð sent oss í þessu okyni, um að
herbergi þengjort hit í bítar, hanna skólahúsin,
3 frá Arnkeli onikkara Skeving, en t þra skk-
numi Hólunfríði Þjarnaclattess.

Þá að það hefti ni að norri skóðun verið
eokalögna, ef þá líka skólanetgðarinnar hefti fyrst
verið leitast um málið, heitil einni, þá undnum ver
á því máli í einni hljóði, að með tillíki til þessna
röksemda, sem þegar eru þessnar frammi bréfi

1862

ni ad af-
is or agef-
g undan-
t, sem ein-
o eiganda
ign.

ar fögebi;
bréf höfðu
fram or,
inn og vör-
erdi, veldu
rojótó.

ni þvi, at
inn eigi
er venja
enda blut-
allra bróð-

hi, lóku
3 bórnarbr-
i, um ad
eðlahúsum
því skil-

in venit
efer, fyrst
máttum ver
títt þeir
ni bréfi

voru til herra býjar fögetans 15. þ. máni, þá
gefi skaki ad svo hannur verit opur or mátt um,
ad gefi neinum vilo or herbergjum i barnaskóla-
húsinu.

N° 102

A fundi fulltrúanna i dag semdlikt svo,
ad ef undirskrifats hefti or hendli um orjón
býjar ver kenner um júlímánu, er ni fer i
hönd.

Sil
Býjar fögetun
28. júní

N° 103

Gjörð byggingar nefndarinnar 14. þ. máni,
áhrasandi hinni nýja veg i Skuggahöf-
inu er fulltrúunum var send til
áleta með heidursbréfi herra býjar-
fögetans o. s. m., kom til úmradu
með oss á fundi 23. s. máni, og urd-
um ver samhæga ad fallast á álit
lídrar nefndar um þetta mál beði
um stefnu vegarinnar og breidd og um
þá skilyrði sem vegargjörð þess
á ad vera bündis af hálfu býjarinnar.

Sil
Býjar fögetun
ári 27. Aug.

Fyrir þvi álitum ver nauðsynlegt,
adusen frekar gjörð við þetta mál
ad mega fela herra býjar fögetanum
ad semja við þá löðar eigendur i
lídu hverfi sem búa midur af eta

August 1892.

wordur af hísunum Þeirra Jóns Þouros
og Gudni. Jóhannessonar, at þeir hvers
þeir sig láta nú þegar af hendi nauts
synlegan löðartrúnnil ákveppið ofanfrá
líðum tímber húsanna og niður að spó,
eplis þvi sem hvers löð lagi við og þvi
Stefni er byggingu nefndin ákvað, til
þess að viðunalegu vegu yrði reddur
þarna frá húsunum og að sjónum.
Þvi fyrir þess leidis undirbúningur og
afsaf nautsynlegrar löðar til vegarinnar
vari komið í kring, trústunnt vísuþi
til at láta byrja á kostnað þegar göt-
inni miklu kostnaðarsamari vegar-
gjört at ofanverðu frá atalveginum
niður að tímber húsanna, þar er niður
gjört munda eigi geta komið meirum að
verulegu og ekki ortit nema hálfverk,
þótt ann kostnað úthenti, einis og bygg-
ingar nefndin gjálf hefur fært rök at.

Til
Þegar föget.
ári 27 August

Nº 104.

Allar þar þess götus inn liggja upp og niður
frá Adalstræti hafa um nærlidinn Tár
ordit fyrir meiri og meiri aðgjörðum
og innu þess badi nænlygum og kost-

August 1862

madarönnun, nema Þjóðvegata, enda
er hún og hefur reyndar um mörg ár
verið svo ill yfirferðar, að hún heitir
ekki klyppifær í regningarlit, auk þess
heldur að þar sé þurr og gödur gang
stígur upp til háanna sein í þessu götu
eða eda kunna að nema bygt, ein kinn
af hún yði endurbött enna og hinar aðrar
þessu götu verður þá berum.

Þetta að meir fulltrúarnir höfum rætt
þetta mál á fundi, varð það samþing
legt álit vort, að aðalviðgjöld þessa
strætis mætti. Því með einu mótibeng
ur ferða, heldur yði að fá herni fram
gang nú þessa í haust. - Endurbót þessi
verður að ná allt niðan frá Adalstr.
uppad eða uppfyrir þá Geirs skvára, og
verður einnig að vera fölgir í þessu
þessu 1° steinlagðri rasisbrun meðfram
endilangri götunni að rúmsan verður úr
stóru og vellögðu og vörðendu götu;
verður þessi rasisbrun að leggja svo
summarlega, að uningis sé vanalegr og
hafi legri rasisbrúð hald þar dytt
með fram öllum löðunum að sumari
verðu, og leidis þar af 2° að nið og göt

1
Agiust 1862.

uppfylling götummar verði að gæta að mest
þeirri breidd sinn hvers min hefir, að frá tekni
rásinn með Suduebrúnn hennar; að ofan
verdu verður þeirri uppfylling að vera
in Hóla Kols geyfjummi eða jafngöðu efni;
að, minsta Kols. 1/4 al þykt; verður götum
ni að halla aflidandi frá myndi húsas
róðinni sudueá rásistruin, því erji leyfis
hinn litla breidd að gjöra annað rasi
meðfram þeim húsinn, - 3: verður að á
skulja 2-3 vellagdar þveinennur yfi göt-
una in vöndudu geyfite, eftir því inn
bajarstjórnin nákvæmna ákveður. -

Þessa götugjört veljum ver mugu
fela yður þessa bajarfögeti, að auglýsa
sinn fyrst og ákveða til þeir og dag-
selja innidibots þing; og áskiljum ver
oss að fá að segji alit vort um framkom-
varp til skilmálananna áður þeir sé
framtágtis, og óskum ver þar sé meðal
annars þat haft: skilyrði, að innar-
bajormenn einis og hinis sátaþaru,
sé tekni af forgangumannum, að verk-
um skuli lokit fyrir 20 Oct. þ. á. að allme
að 13 lagis. bad þáist ávísat þegar allt
verkið alitist hálfnað, og að lagstahadsi
þomist undir samþykki bajarstjórninnar.

1
August 1862.

N: 105.

Til
Bæjarfóget
ans 29 Aug.

Med bréfi 7 Septbr f. á., urðu bæjarfull-
trúarnir að verkja áttugli Goar hrr. Bæjar-
fógeti, sem lögreglustjórn stadarinnis
að ymsu áttunum og hirtuleysi stadar-
búa í þeirri efnum sem að þess-
nadi liita og þesskastkap á þess-
berum stratum og svætum bæjarinnis,
af því þau efri hafa jafnan og alstadar
verit álihu hald eptilsetti lögreglustjórn
stjórnað
næa enn egi bæjarstjórnar. En
nokkurt hirt eptilsetit og afskepta og
skaldleysi af hendi bæjarlögreglustjórn
vinnan hirt í Reykjavík, af þessum
málefnum er skum um 10 nærlár
þessir iunpart leitt med sír margu
konnar áttunur leysi og á þessnast af hendi
margra stadarbúa er þessir verit állum
kaupstadarbúnum til minnunnar, ángun-
ad komandi manna, en sum part
valdit vafa og algössi þesskingu á
þess hirt nokkurt stjórnaðvaldotti
med ad hafa hirt afskefti af, eda hirt
þess stkr állu fremar) bæjarstjórnin
enn lögreglustjórnin sem hirt átti
ad hafa tillalutur med og þessir.

1
August 1862

þannig verid sýndid sei að þegar fulltrúin
innu ádr hvegi og þeim gefid ^{það að} saka
af sumum en alveg ástáðulaust, að hís
þari ekki allt, því lagi sínu skýldi.
Medalarnar er ein þann var tekið
fram í þessu vora 7 Sept. f. á: var ösk
burðum yfi þessa aðalvernuma frá
Kyrkjugarðstræti milli Tertotius og
Ludubæar, - þu er ein þorrid þari hís
sama þorð og engu minni arka og
áþverri þorim yfi þverad vernum
heldum var í þynna og sjálfrogt af
hendit þessa sömna hís fedra sem
í þynna, og mátki nokkurrá flin
en auk þess álidanda áþverra sem
þetta veldur, þá er þegar sjóðnum
hímed þakadur ártegar þorðradur
af þetta á svona að haldað uppi, að
þorim verdi að kosta til þess að taka
upp álega hís og þvar úr midjum þá
ösk og áþverra sínu þorim er úr
hís uminnu, þangad sínu skími þess
og handþagast, enda ekki séð, þvar
statar verdi numid með þessa
=unnarleysi og áþverrad í fleiri stötu

1
August 1862

i barnum, ef þann er látid uppi haldast
og gítun ver i því skyni egi látid
bákið athygli að því, að frá 3 húsi,
þá embættisstofu lögreglustjórnar
innar i barnum, hefi aðra og afve
ri verid borin utá Austurvöll öðru
hverju i sumari, innmitt þar sem
mest er unfast um, svo að menn
hafa orðid að rata frá öðru og hin
rokid framari unfastur.

Við leyfum oss því i nafni bjar
inn að itreka en af nýju þetta
mál og fela það nauðsynlegri
og Kräftugri hlutun og endreg
num afskeptum lögreglustjórnar
innar, og eiskarlega að þeir hús
fedur, sem enn af nýju hafa fylgt
Ludarbaja reynuna, þrátt fyrir þau
aðlutanði aðhald og barn er ver
verðum að telja vist að þeir hafi
fengid frá hlutadegandi yfirvaldi
þegar i fyrra hausti, verid skýlaðis
tel þeir, undir laga þvingun, að brein
nana upptætt og hafa i burtu öðru
þá og afveira er þeir hafa látid vera

August 1862

Þingat. sumar.

N: 106.

Til
Bazarféget
árið 29. Aug.

Med bréfi 20 Sept. f. á fundu bazarfél-
lunnar til eptir til að bera sig upp
undan mórkund Magnúsar Þor-
kellssonar á Grinnstöðum. Forsoy-
svona ávísad og heimildar af hálfu
bazarstjórnarinnar, vöru þar for-
sök fyrir, að hís varium alveg
óskert móðate að ræða, er eigi má
hleypanáminum yfir svona eptir-
litslausu óútrækt og heimildarlausu
eptir getþekkingu hvers eins, það er
myndum bazarinn fyrir heiman. Ó-
hlíð vari mí svo komid fyrir reglu-
lausan mórkund um mörg á-
undansfarir, að varst munda til-
virmandi að kosta þó til eptirlit-
medanórkundi þédan af. Fulltra-
arnir beiddust þó þess í tíðu bæ-
að herra bazarstjórnarinnar matti þó
nast að kalla Magn. Þor. Kellson
fyrir út af þessum heimildarlausu
mórkundi herra í þessum á-
gátt.

1
August 1862

veri látum þata fyrir það áminningunokki
urru eða sektum.

Þegarfulltrúarnir hafa ekki fengið meina
viðbendingu um, hvort gómt hafi þess
mál mætt. haust. — En eftan er nú
hast fyrir satt, að Magn. Þorðelli-
rósi hafi enn af nýju tekið upp tali-
verdan mið í Forrungi í þessu rúni.
án þess að þessum hafi verið hitað
leyfis eða samþykktis bejarstjórnarinnar
og er það þar hjá rúni rögn, að
ham hafi selt allmikil af þess
mó til flutnings söng suteru í
Njardvíkur eða um þar stötuar.

Við álitum því nauðsyn tilbera að
ræða þetta mál með öri af nýju
og itarlega á fundi 27 þ. márs og
vart samþuga álit vort, að beðast
kröftugar tilhlutunar góvar, þessa
bejarfjéti um að þessi endur-
nýði mæskurou Magn. Þorðelli þess
svona að heimilaa lausa, verði itar-
lega ransabatur, og einn kanlega þat,
vort ham hafi selt meirum rúni

1
1
August 1862

Þar var upplekin í rúmar, til annar
svarta, þur allra síðis ætlu þad ad
líðart, svo sem mótask býjarinnu gen,
er frá áru til þurta, en býarbúar
þjálga ad þur skapi og þóð þeirre
til ad rím best og sparlegard réka
id a þeirri mörningum rímum
eru seyðdar og umkunn þar rím
eru alveg áskertar, einnig eum
Fossvog. — Oss verðist ad Magn. þor
Kellion eigi ad seta ákarn til
sekte fyrir þennan átreknaðu yfir
gung rím a annars eigna býar
búum til skata og almennu, ta
ells eptir dæmis ef latid var á áttali

Enna leggur beint ut, at verð
honum latid haldað uppi ad taka
uppi mó i Fossvogi til útflutninga
og sölu þá mun fleiri yð ijer hag
af hinu sama, og yð þá mótasku i
Fossvogi eyðilagð innan fárra ára. —

1
August 1862

N° 107.

Sil
Bazarfögel.
ans 29 Aug

Vér höfum samar sögur af því, at nokkari
eirru búndur hjó á Seltjarnarnesi, er veit
samt ekki getum nafngreint, hafi á þessu
sumari skort mót til eldivíðar: svo
nefnda Kaplastjóla, innan landamasta
Reykjavíkur, og gjört það badi heimild
ar laust at allu, og ugi heldr med því
epterliki eds ábyrgd og fyrirfram ákveð
inni borgum, sem var beinlínis áskilin
i bref bazarfulltrúanna til Bazarfögel.
ans 2 Júní máni. 1856 fyrir því leyti
er framningar ferðu það á fyrir
móskundi i Kaplastjóla. En sidan hefi
ugi endurnýjanir þeirlewis leyfis veid
leytt ad því or er kunnugt, og það því
sidur veid veitt ad fyrirbragdi.
Vér raddum því mál þetta med öm
u fundi 27 Júní máni. og vand samþuga
eitt vort ad fela Kröptugum afskipt
um þvor, herra bazarfögel þetta mál
frú til fullrar réttingar fyrir hönd
bazarins, samþamt med því, ef þvor
er litið það vort, at leggja mál

1
August 1802.

Gægo. löghald, - að til kvóddum hrepp-
sýnum Seltjarnaneshreppi - á þann
má framnesinga í Kaptastjólu sem
þeir kynni enn að fimmast á löðum
öfluttar burtu, en samskipt með því
að hlutast veri til um annað hvort
beutinis eða gegnum annað, að opin-
bert lögreglumal verði höfðat gegn
þann búendum sem hlut eiga að
máli, til sektar og fullra skadabóta
því þetta hefur lauslausa landmánn
á annari manni góðu. -

Ver skulum bota við þeirri athuga-
semt að dalsbónda Magnús Jónsson á
Brádradi muni geta að nokkru upplýst
hæði hveris framnesinga hafa tekið
þann má í sumrar, og hvað hann hafi
skorinn verid og mátt enn fimmast
að því leyti sem hann er eigi þess
fluttar burtu. -

hvepp-
- a þann
þoli dem
lödum
red þvi
hvoð
ad opin
þygn
ad
adabota
dmarn

athuga
vorn a
m upplýð
tekið
m hafi
m mart
i þygn

